

Liefde, tijd en passie

Ik schrijf deze column in het staartje van mijn zwangerschapsverlof. Als moeder van drie kinderen is het vaak een uitdaging om het dagelijks leven georganiseerd te krijgen. Een doorsneedag doet niet onder voor een drukke werkdag op de huisartsenpraktijk. Waar ik daar iedere twee uur nog even een kwartiertje de kans krijgt om een kop thee te drinken en adem te halen, mag ik thuis blij zijn als ik ongestoord het toilet kan bezoeken. Het gaat van 's morgens zes tot 's avonds zeven uur in één ruk door en wanneer ik dan eindelijk op de bank plof, staat de 'die-doe-ik-straks-wel' wasmand me nog aan te kijken. Een gezin is rennen, vliegen en dan nog is het werk niet gedaan. Of moet ik zeggen: een *huisartsenpraktijk* is rennen vliegen en dan nog is het werk niet gedaan? De telefoon begint 's morgens om acht uur te rinkelen en houd daar ook pas om vijf uur 's avonds weer mee op. De Arbeidstijdenwet omschrijft een pauze als volgt (artikel 1:7-1e):

'een periode van ten minste 15 achtereenvolgende minuten, waarmee de arbeid tijdens de dienst wordt onderbroken en de werknemer geen enkele verplichting heeft ten aanzien van de bedongen arbeid'. In de huisartsenpraktijk lukt dat vaak niet. Mijn collega en ik hebben om en om een kwartier pauze, maar als zij aan de telefoon zit en er een spoedgeval binnenkomt, dan ben ik het die de patiënt opvangt, laat plaatsnemen en de eerste controles doe. Of er staan zoveel patiënten in de wacht dat ik toch maar even bijspring. Wanneer de spoedlijn gaat neem ik die op en wanneer een arts wil overleggen, gebeurt dat ook in diezelfde 15 minuten.

Ik ben van mening dat een huisartsenpraktijk de gehele dag bereikbaar zou moeten zijn. Niet alleen voor spoedgevallen, maar ook voor de patiënt die belt voor een afspraak of overleg. Ik weet dat het enorm stoort als je je geplande taak niet af kan maken omdat de telefoon blijft gaan. Maar de patiënt kan niet triageren, daar is juist de assistent voor. Het is mogelijk om je takenlijst kort te houden door goed te plannen. (Het avondspreekuur is trouwens ook een ideaal moment om onge-

stoord administratie te doen!) Wanneer je je assistententeam goed organiseert en duidelijke afspraken maakt, houdt dat de takenlijst binnen de perken. Aan het einde van de dag is het belangrijkste werk uiteindelijk altijd gedaan, hoe chaotisch de dag ook is verlopen.

Wat zou het heerlijk zijn als het thuis ook zo werkte. Een blinkend schoon huis en de was iedere dag netjes weggewerkt. Bij het avondeten de dag doornemen, knelpunten bespreken en afspraken aanpassen en opnieuw bevestigen. Hoe ambitieus ik ook ben, ik realiseer me dat het een mooi streven is, maar vooralsnog zijn mijn kinderen daar te jong voor. Over een jaartje of vijf wordt het wat realistischer. En over tien jaar ben ik het stof, de was en de dingen die ik niet (op tijd) af heb gekregen vast vergeten. Maar dan heb ik wel prachtkinderen waarin liefde en tijd is geïnvesteerd.

Dus de komende maanden doe ik wat ik kan, laat ik na een werkdag de praktijk achter en zit ik 's avonds met de baby aan de borst op de bank, terwijl ik vriendelijk naar de wasmand glimlach. Die overdosis oxytocine komt iedereen ten goede.